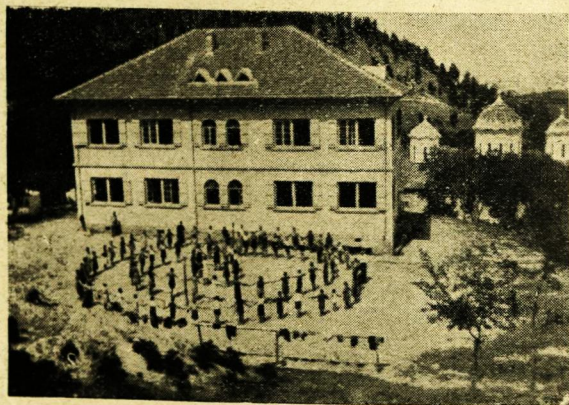

се занимава съ общинските работи и съ общественото положение на учителството. Дадохъ му името „Гласъ“ и станахъ му редакторъ за уводнитѣ статии. Борбата бѣше между управляющитѣ общинари либерали — пешевисти и опозицията отъ другитѣ партии. Първитѣ издадоха специална брошура, съ която критикуваха политиката на бившитѣ кметове, а най-много управлението на Маринъ Коновъ и неговитѣ общински предприятия по новата баня и водоснабдяването. Трѣбваше да се отговори на тази брошура. Цанковъ даде на разположение печатницата си. Тя изигра гомѣма роля презъ августъ 1905 год. по случай общинскитѣ избори, като даде възможност да се отпечататъ много позиви и апели, повечето отъ които азъ написахъ. Достигна се до обединение на опозицията за обща общинска листа на чело съ Сава Хр. Ганевъ и пропадна листата на П. Поцаковъ на либералитѣ, които почти 20 години наредъ управляваха партизански Севлиеиската община. Главнитѣ писачи на либералитѣ по севлиеискитѣ работи въ тѣхнитѣ партийни вестници: Народни права и Свободна дума въ София бѣха Ив. Златевъ — секретаръ на общината и учителя Дошевъ. Тѣхнитѣ противници си служеха съ печатницата на Цанковъ. Когато презъ есента на 1902 год. ме изгониха либералитѣ отъ учителството, в. Гласъ на Цанкова спира и почва да излиза ѝ. Изгрѣвъ, редактиранъ отъ класния учител Хр. Ганевъ. По този начинъ въ онова време печатницата на Ан. Цанковъ изигра една обществено политическа роль въ Севлиево, вънъ отъ издаването на прочитни книги, прѣснати по цѣла България“.

Лѣтната ученическа станция при Батшевския манастиръ